

Bryssel den 26.2.2016
COM(2016) 112 final

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN,
RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET**

Medlemsstaternas svar på revisionsrättens årsrapport för 2014

{SWD(2016) 48 final}

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Föremål för rapporten	3
2 Huvuddrag i revisionsrättens årsrapport för 2014	3
3 Sammanfattning av medlemsstaternas svar	5
3.1 Mätning av resultat	5
3.2 Typer av kvantifierbara fel – överträdelser av reglerna om statligt stöd och om offentlig upphandling	7
3.3 Sund ekonomisk förvaltning	9
4. Slutsats.....	11

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

MEDLEMSSTATERNAS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2014

1. Föremål för rapporten

Efter det att revisionsrätten offentliggjorde sin årsrapport för budgetåret 2014 har kommissionen i enlighet med artikel 162.5 i budgetförordningen¹ informerat medlemsstaterna om detaljerna i rapporten.

Detta skedde genom en skrivelse med tre bilagor, varav bilagorna innehöll frågeformulär som skulle fyllas i av varje medlemsstat, kompletterade med instruktioner för hur svaren på frågeformulären skulle förberedas och presenteras. Bilaga I gällde punkter i rapporten där det hänvisades till den aktuella medlemsstaten, bilaga II avsåg granskningsresultat med hänvisningar till den aktuella medlemsstaten och frågeformuläret i bilaga III gällde tematiska resultat kopplade till delad förvaltning i revisionsförklaringen ("DAS") för 2014.

För det här årets rapport har tre huvudteman identifierats. De är följande: 1) mätning av resultat 2), typ av kvantifierbara fel – överträdelser av reglerna om statligt stöd och om offentlig upphandling 3) sund ekonomisk förvaltning. Med rapporten följer även ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar (*i fotnoter förkortat SWD*) med medlemsstaternas svar till bilagorna I och III.

2. Huvuddrag i revisionsrättens årsrapport för 2014

Inför årsrapporten för 2014 hade revisionsrätten uppdaterat sin revisionsmetod och struktur för rapporten. Den huvudsakliga ändringen i metod gäller kvantifieringen av allvarliga överträdelser av regler för offentlig upphandling, och den motsvarande justeringen av siffrorna för 2013 och 2012 för att säkerställa resultatens jämförbarhet.² Rapportens nya struktur – kapitel 5–9 – avspeglar rubrikerna för den fleråriga budgetramen för 2014–2020.

Som en del av resultaten av revisionsrättens granskning för 2014 konstaterades att räkenskaperna som sådana inte innehöll väsentliga felaktigheter. Därför kunde revisionsrätten avlägga ett positivt yttrande utan reservationer i fråga om räkenskapernas tillförlitlighet³, vilket för övrigt varit fallet varje år sedan 2007. För utgifter fann revisionsrätten en uppskattad felnivå för 2014 års betalningar på 4,4 %, nära nivån på 4,5 % för 2013.⁴ Bortsett från rubrik 5 (Administration) i den fleråriga budgetramen konstaterades väsentliga fel i fråga om utgifterna för alla övriga rubriker. För rubrikerna för konkurrenskraft, sammanhållning och Europa i världen uppgick de uppskattade felnivåerna till 5,6 %, 5,7 % respektive 2,7 %, vilket i samtliga fall innebar ökning jämfört med motsvarande resultat för 2013.⁵ För utgiftsområdet naturresurser var den uppskattade felnivån 3,6 %, vilket däremot var en minskning jämfört med resultatet för 2013. Sammanhållning bidrog mest till den

¹ Artikel 162.1: Så snart revisionsrätten översänt sin årsrapport ska kommissionen omedelbart underrätta berörda medlemsstater om de iakttagelser i årsrapporten som avser förvaltningen av de medel som de ansvarar för enligt gällande bestämmelser. Efter det att medlemsstaterna mottagit denna underrättelse ska de skicka sina svar till kommissionen inom 60 dagar. Kommissionen ska översända en sammanfattning av dessa uppgifter till revisionsrätten, Europaparlamentet och rådet före den 28 februari.

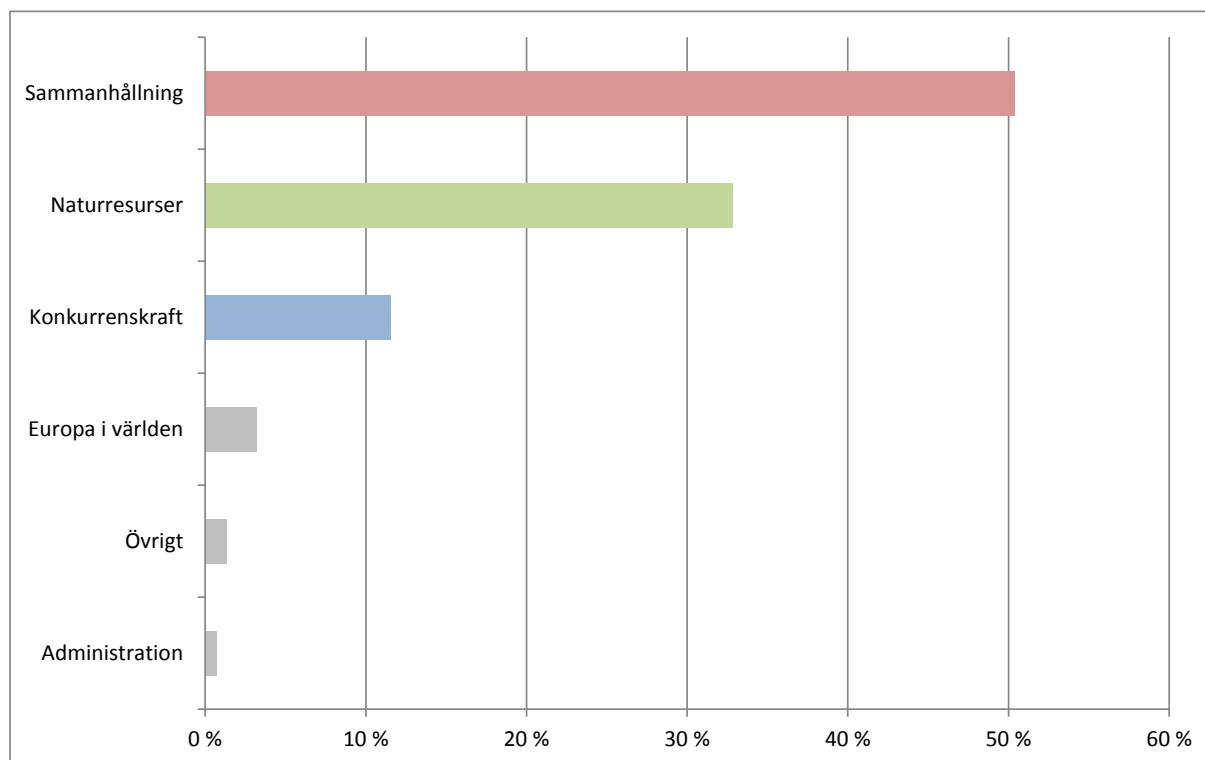
² Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 20–21

³ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 15

⁴ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 17

⁵ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 26–27

totala felkvoten, följt av naturresurser, konkurrenskraft och Europa i världen. Diagrammet nedan visar bidraget till den totala uppskattade felnivån för 2014 för varje rubrik i den fleråriga budgetramen.⁶

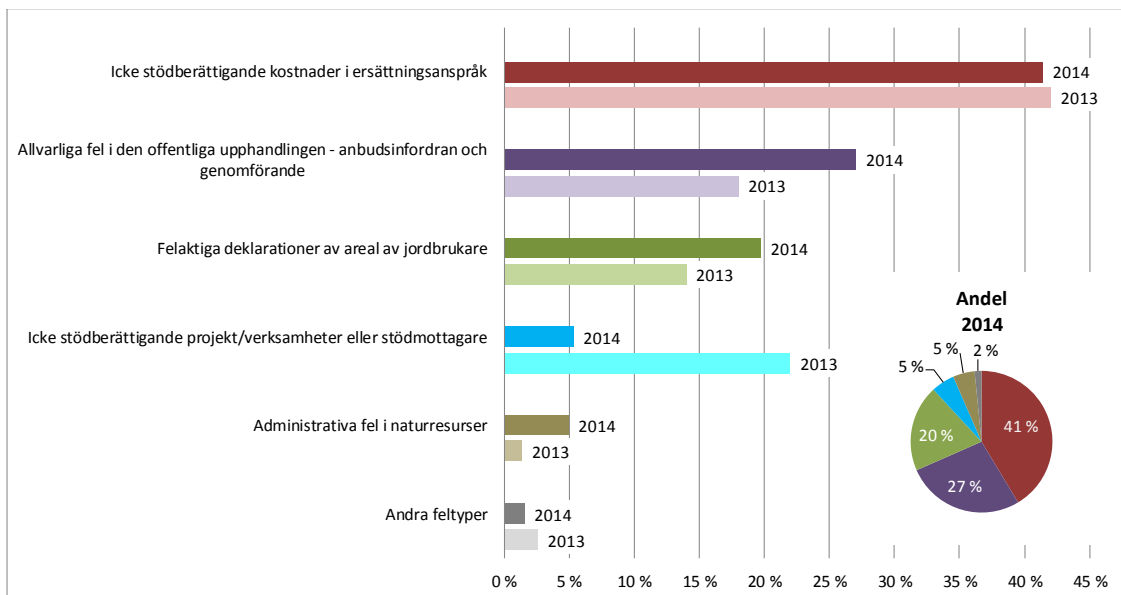

I revisionsrättens rapport identifieras också två typer av utgiftsprogram – stödprogram och ersättningssystem – med tydliga riskmönster.⁷ Enligt rapporten var det fel kopplade till frågan om stödberättigande inom systemen med ersättning för kostnader som utgjorde merparten av de upptäckta felen 2014. Felen i denna kategori handlar ofta om allvarliga överträdelse av reglerna för offentlig upphandling, antingen under anbudsförloppet eller vid genomförandet av kontraktet. Inom stödprogrammen omfattas typiska fel av jordbrukares överdeklarerade jordbruksarealer samt administrativa fel i betalningarna till jordbrukare.⁸ Diagrammet nedan visar andelarna för varje feltyp i förhållande till de totala upptäckta felen.

⁶ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 22

⁷ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 19

⁸ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 22–23

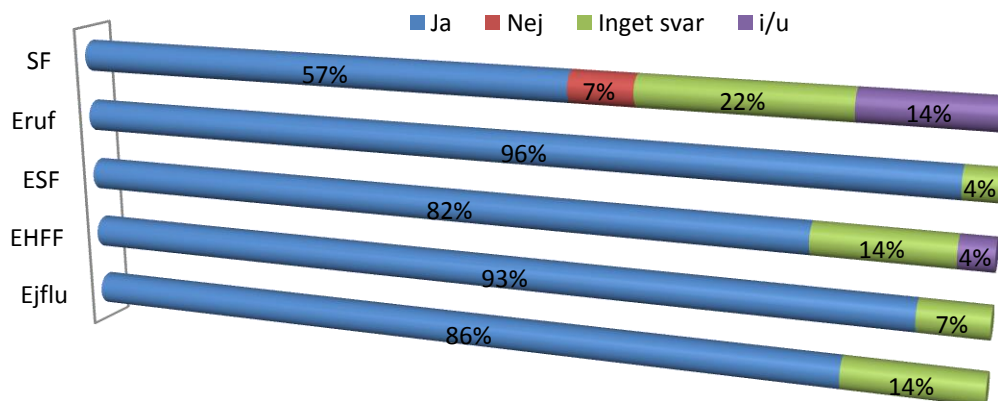
3 Sammanfattning av medlemsstaternas svar

3.1 MÄTNING AV RESULTAT

I kapitel 3 av revisionsrättens årsrapport ”EU-budgeten: att uppnå resultat”⁹ analyseras resultaten utifrån ramen för genomförandet av Europa 2020-strategin, och resultatdimensioner som formulerades i samband med den nya fleråriga budgetramen 2014–2020 undersöks. Medlemsstaterna blev tillfrågade huruvida de redan använde eller planerade att använda de gemensamma indikatorer som införts för de fem EU-fonderna. För fyra av fonderna (Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling – Ejflu, Europeiska havs- och fiskerifonden – EHFF, Europeiska socialfonden – ESF, och Europeiska regionala utvecklingsfonden – Eruf) tydde svaren på att nästan alla medlemsstater redan använde eller planerar att använda gemensamma indikatorer. För Sammanhållningsfonden angav 57 % av medlemsstaterna att gemensamma indikatorer användes, medan 14 % uppgav att en användning av gemensamma indikatorer inte skulle vara tillämplig. I diagrammet nedan visas medlemsstaternas svar indelade per fond.

⁹ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 83

Användning (i %- 100%=28 MS) av de "gemensamma indikatorerna" i respektive EU-fonder

I fråga om extra eller kompletterande indikatorer svarade flera medlemsstater – Frankrike, Grekland, Litauen, Luxemburg, Spanien och Storbritannien¹⁰ – att de använde programspecifika eller extra indikatorer som ofta definierats av de förvaltande myndigheterna, och som ingick i resultatramen för det operativa programmet. I vissa fall kompletteras gemensamma indikatorer av indikatorer på nationell nivå. Till exempel, för Eruf/Sammanhållningsfonden/ESF använder Polen¹¹:

”en uppsättning indikatorer tillämpade på projektnivå som härrör från den gemensamma listan med nyckelindikatorer som iordningställts av ministern för regional utveckling. Listan omfattar de gemensamma indikatorerna på europeisk nivå som införts i fondbestämmelserna, och de nyckelindikatorer som införts på nationell nivå.”

Portugal¹² betonade att för perioden 2014–2020 har de indikatorer som ska användas harmoniserats när det gäller operativa program med likartade mål, och ”utöver listan över gemensamma gemenskapsindikatorer finns en lista över harmoniserade nationella indikatorer”.

Medlemsstaterna lade också fram förteckningar över eller mer detaljerad information om olika programspecifika indikatorer som användes för de olika fonderna. Sverige¹³ uppgav att för de nio Eruf-programmen finns runt trettiofem outputindikatorer och runt trettio resultatindikatorer som är kopplade till investeringsprioriteringar och specifika mål inom programmen. Danmark¹⁴ lade fram en förteckning över indikatorer som mäter påverkan, produktion och resultat, samt specifika indikatorer för Ejflu, ESF och EHFF. Slovakien¹⁵ redovisade noggrant indelade indikatorer som utarbetats av det centrala samordningsorganet och täcker flera program, och tillhandahöll även en lista över indikatorer för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

¹⁰ SWD, s. 149, 159, 171, 175, 204, 207

¹¹ SWD, s. 180

¹² SWD, s. 186

¹³ SWD, s. 206

¹⁴ SWD, s. 144

¹⁵ SWD, s. 196

Slutligen fick medlemsstaterna frågan om huruvida de skulle kunna tillhandahålla meningsfulla data om indikatorer tillgängliga för användning i den översyn efter halva tiden av den fleråriga budgetramen som är planerad till 2017. Vissa medlemsstater, däribland Danmark, Frankrike och Grekland¹⁶, meddelade att det inte skulle vara möjligt att tillhandahålla meningsfulla data till 2017, i huvudsak därför att genomförandenivån för vissa operativa program i det skedet förväntas vara för låg, och att data därmed skulle bli intetsägande. Grekland¹⁷ uppgav att

”information om verkställandet av de nationella målen för strategin för ”Europa 2020” kommer att finnas tillgängliga i ESS¹⁸ lägesrapport 2017 (och 2019). Men eftersom genomförandeuppgifterna för de operativa programmen inte kommer att ha levererats innan rapporten lämnas in 2017 förväntas inga väsentliga data finnas tillgängliga i skedet för halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen”.

Portugal¹⁹ och Polen²⁰ framhävde båda att ett omfattande rapporteringssystem fanns på plats för att säkerställa regelbunden kvalitetsrapportering. Icke desto mindre, som Polen²¹ påpekade:

”Det kommer inte att vara möjligt att sammanfatta påverkan från EU-fonderna i budgetplanen för 2014–2020 förrän tillräckliga framsteg gjorts – 2017 är ett alltför tidigt stadium när det gäller att åstadkomma sammanfattande slutsatser.”

Flera andra medlemsstater, t.ex. Österrike, Tjeckien, Irland och Slovenien²² var säkra på att meningsfulla data kunde tillhandahållas till 2017 för program under vissa fonder. Tjeckien²³ meddelade att man

”kommer att kunna tillhandahålla tillförlitliga data på grundval av det system som inrättats i Tjeckien för rapportering om lagerinventering, framsteg och utveckling”.

Kroatien förklarade sig också redo att lägga fram kompletta uppgifter, och menade även att

”resultat av utvärderingar kan användas för att förbättra eventuellt förenkla förvaltnings- och kontrollsystem.”

3.2 TYPER AV KVANTIFIERBARA FEL – ÖVERTRÄDELSER AV REGLERNA OM STATLIGT STÖD OCH OM OFFENTLIG UPPHANDLING

I årsrapporten för 2014 uppgav revisionsrätten att fjorton projekt inom Eruf/Sammanhållningsfonden, fördelade på åtta olika medlemsstater, innehöll överträdelser av EU:s regler om statligt stöd. Enligt revisionsrätten utgör de kvantifierbara felen för överträdelser av EU:s regler om statligt stöd ca 1,5 procentandelar av den uppskattade felandelen för regional- och stadspolitik.²⁴ Medlemsstaterna ombads att tillhandahålla information om överträdelserna av EU:s regler om statligt stöd och om de eventuella förebyggande åtgärder som vidtagits.

¹⁶ SWD, s. 144, 149, 159

¹⁷ SWD, s. 159

¹⁸ ESS – Europeiskt statistiksystem

¹⁹ SWD, s. 186

²⁰ SWD, s. 180–181

²¹ SWD, s. 181

²² SWD, s. 107, 122, 130, 164, 201

²³ SWD, s. 130

²⁴ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 182

Svaren från medlemsstaterna antydde att i vissa fall, t.ex. i Frankrike, Lettland och Slovenien²⁵, förekom inga systematiska problem eller brister relaterade till EU:s regler om statligt stöd i samband med de europeiska struktur- och investeringsfonderna, men att det kan ha förekommit enskilda fall av överträdelser. Bulgarien²⁶ belyste två sådana fall av regelöverträdelser, båda upptäckta vid revision. Det första fallet var i det operativa programmet ”Utveckling av konkurrenskraften i den bulgariska ekonomin 2007–2013” och det andra i de förvaltningssystem som införts under initiativet ”Gemensamma europeiska resurser för mikroföretag till medelstora företag” (Jeremie). I båda fallen gav revisionsmyndigheten både förvaltningsmyndigheten och de finansiella intermediärerna råd om lämpliga sätt att rätta till bristerna.

Vissa medlemsstater rapporterade om förebyggande åtgärder som vidtagits även om det inte fanns några uppenbara tecken på systemfel.

Ungern²⁷ uppgav följande:

”Vid inbjudningar att lämna in förslag och prioriterade projekt utför kontoret för övervakning av statligt stöd inom premiärministerns kansli preliminära undersökningar av överensstämelsen med EU:s regler om statligt stöd, eller så utförs kontroller på primär nivå av de intermediära organen/förvaltande myndigheterna på grundval av anbudsgivarnas redogörelser.”

Frankrike²⁸ framhöll att CGET²⁹ hade vidtagit en rad olika åtgärder inom ramen för programperioden 2014–2020. Man hade bland annat inrättat ett nationellt utbildningsprogram och skapat ett nätverk av regionala experter specialiserade på EU:s regler om statligt stöd.

Luxemburg och Slovenien³⁰ hänvisade till checklistor som en huvudsaklig del av sina förebyggande åtgärder, medan Spanien³¹ uppgav att utöver checklistor användes också en ”matris för riskbedömning”.

Revisionsrätten har uppdaterat sin metod för att kvantifiera allvarliga överträdelser av regler för offentlig upphandling. Upphandlingsförfaranden är en viktig felkälla inom området för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning³². Medlemsstaterna uppmanades att lägga fram information om de nationella åtgärder som fastställts för att bedöma och kvantifiera bristande efterlevnad av upphandlingsreglerna. Vissa medlemsstater – Irland, Lettland, Litauen, Nederländerna, Polen och Slovenien³³ angav att nationell lagstiftning existerade, och mycket ofta var EU-lagstiftningen införlivad eller understödde den nationella lagstiftningen. I Litauen³⁴ tar det offentliga upphandlingskontoret det övergripande ansvaret för att hjälpa till att säkerställa korrekt tillämpning av det operativa programmet i enlighet med EU-förordningarnas krav och förebygger oegentligheter. Lettland³⁵ uppgav att

²⁵ SWD, s. 152, 170, 203

²⁶ SWD, s. 120–121

²⁷ SWD, s. 169

²⁸ SWD, s. 153

²⁹ CGET – *Commissariat général à l'égalité des territoires*

³⁰ SWD, s. 170 och s. 203

³¹ SWD, s. 205

³² Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 176

³³ SWD, s. 165, 169, 172, 179, 183, 202–3

³⁴ SWD, s. 172

³⁵ SWD, s. 169

”upphandlingar sköts i enlighet med nationell lagstiftning som har utarbetats på grundval av/genom införlivande av EU:s bestämmelser.”

Irland³⁶, slutligen, förklarade bland annat följande:

”Dessutom, när det gäller tillsyn i samband med tilldelning av kontrakt vid offentlig upphandling, är sådan upphandling föremål för revision och annan granskning enligt *Comptroller and Auditor General (Amendment) Act 1993* och *Local Government Reform Act 2014*, och räkenskapsförare ansvarar för utgifterna”.

I sin rapport belyser revisionsrätten fall i vissa medlemsstater där upphandlingsreglerna inte har respekterats.³⁷ De berörda medlemsstaterna ombads att lägga fram information om möjliga svaga punkter och brister i sina respektive interna kontrollsystem som skulle kunna ha lett till dessa oriktigheter, samt tillhandahålla information om korrigerande åtgärder som vidtagits. Bulgarien och Frankrike³⁸ framhöll att oriktigheterna berodde på invecklade förfaranden för offentlig upphandling och brist på utbildad personal som behärskar dessa upphandlingsregler. Rumänien³⁹ uppgav:

”De interna kontrollsystem som inrättats på området för offentlig upphandling på stödmottagarnas nivå är splittrade, delvis överflödiga och är mer inriktade på formella aspekter relaterade till processregelbundenhet, utan att bedöma kvalitetsaspekter på ett sakligt sätt.”

För att komma till rätta med situationen har landet infört en nationell strategi för offentlig upphandling för perioden 2014–2020, som innehåller åtgärder som ska säkerställa regelbundenhet och kvalitet i förfarandet vid offentliga upphandlingar.

Frankrike, Polen och Spanien⁴⁰ nämnde alla att specifika utbildningsprogram som utformats för personal som har hand om upphandlingsärenden var en nyckelåtgärd för att säkerställa bättre hantering av upphandlingsfrågor.

3.3 SUND EKONOMISK FÖRVALTNING

Medlemsstaterna fortsätter sina ansträngningar för att främja sund ekonomisk förvaltning genom den utökade användningen av förenklade kostnadsalternativ, förbättrad förvaltningskontroll och bättre rapportering om finansieringsinstrument.

I kapitel 6⁴¹ rekommenderar revisionsrätten att medlemsstaterna bättre ska ta vara på möjligheterna som anges i förordningen om gemensamma bestämmelser och ESF-förordningen för perioden 2014–2020 när det gäller förenklade kostnadsalternativ.

Majoriteten av medlemsstaterna, bland dem Cypern, Finland, Frankrike, Tyskland, Ungern, Lettland, Litauen, Luxemburg och Storbritannien⁴², rapporterade att förenklade kostnadsalternativ användes under programperioden 2014–2020 för fonderna, så långt detta var möjligt. Litauen⁴³ meddelade att den förvaltande myndigheten under 2015 organiserade en konferens – ”Möjligheter att tillämpa en förenklad metod för att betala utgifter under 2014–2020” för att informera deltagarna om

³⁶ SWD, s. 165–166

³⁷ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 240

³⁸ SWD, s. 116, 150,

³⁹ SWD, s. 191

⁴⁰ SWD, s. 150–151, 181–182, 205

⁴¹ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 203

⁴² SWD, s. 129, 148, 153, 158, 163, 170, 174, 176, 209

⁴³ SWD, s. 174–175

”möjligheterna att tillämpa en förenklad metod för att betala utgifter, och metodens fördelar vid förvaltningen av EU:s strukturfonder.”

Grekland⁴⁴ framhöll att man höll på att uppdatera och utbilda alla aktörer i användningen av förenklade kostnadsalternativ, medan Polen⁴⁵ uppgav att man visserligen infört bestämmelser som möjliggör användning av förenklade kostnadsalternativ, men att ”användningen av dem är frivillig och det slutgiltiga beslutet i den här frågan tas av varje förvaltande myndighet.”

Sverige⁴⁶ framhöll att man hade infört en förenklad modell för ESF och att regeringen aktivt främjar förenkling.

Portugal⁴⁷ har inrättat ett särskilt förenklingscenter inom organet för utveckling och sammanhållning, Agency for Development and Cohesion (AD&C). Dess mål är ”att informera de förvaltande myndigheterna om relevanta aspekter inom detta område, för att främja en utökad användning av förenklade kostnadsalternativ i de olika fonder som bidrar till sammanhållning (Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden)”.

Liksom för tidigare år rapporterade revisionsrätten – i fråga om en stor del av de transaktioner som påverkats av kvantifierbara fel inom området regionalpolitik, sysselsättning och sociala frågor⁴⁸ – att medlemsstaternas myndigheter hade förfogat över *tillräcklig information* för att kunna förhindra, upptäcka och korrigera felen innan de attesterade utgifterna till kommissionen. Medlemsstaterna uppmanades att redogöra för huruvida de hade infört åtgärder för att förbättra förvaltningskontrollerna och för att effektivisera de kontroller som utförs innan de attesterar utgifter till kommissionen.

Som exempel på redan införda förbättringar av förvaltningskontrollerna lade Luxemburg⁴⁹ fram en förteckning över åtgärder inom Eruf och ESF, bland annat en ny efterhandschecklista, ett vägledningsdokument samt utbildning och möten ämnade att skapa medvetenhet om förenklade kostnadsalternativ.

Portugal⁵⁰ hänvisade i vissa fall till tillämpningen av en åtgärdsplan, och rapporterade dessutom att den attesterande myndigheten utför en rad kontroller innan begäran om betalning lämnas in till Europeiska kommissionen. Om det finns tvivel angående

”lagligheten och korrektheten hos de kostnader som ska atteras, dras beloppen ifråga av som en förebyggande åtgärd tills problemen har lösts.”

Spanien⁵¹ rapporterade också att åtgärdsplaner har genomförts och att

”förbättringar har införlivats i förfarandena för att välja ut och godkänna ersättningsredogörelser, förbättra checklistor, granska upphandlingsdokument för olika lokala enheter och så vidare.”

Cypern⁵² rapporterade att de flesta av felen

”återfanns i entreprenadkontrakt utfärdade av lokala myndigheter och i kontrakt för programvaruutveckling som genomförts av offentliga universitet. Man förklarade

⁴⁴ SWD, s. 161

⁴⁵ SWD, s. 184

⁴⁶ SWD, s. 207

⁴⁷ SWD, s. 188

⁴⁸ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 185 och 202

⁴⁹ SWD, s. 176

⁵⁰ SWD, s. 188

⁵¹ SWD, s. 203

⁵² SWD, s. 128

också att de upphandlande myndigheterna hänvisas till en 'centralkommitté för fall av ändrad omfattning av uppdrag samt ersättningsfrågor' när det gäller att behandla ändringsförslag till sådana kontrakt, samt för vägledning, yttranden eller hjälp med medling mellan parterna i tvister.”

Angående kvaliteten på rapporteringen om finansieringsinstrument, svarade vissa medlemsstater (t.ex. Cypern, Slovenien och Sverige⁵³) att de hade följt kommissionens riktlinjer, att de använde nya mallar och att i vissa fall inga förbättringar behövdes eftersom rapporteringskvaliteten ansågs vara god.

Andra medlemsstater nämnde förbättringar som gjorts. I november 2015 inrättade Frankrike⁵⁴ en arbetsgrupp om finansieringsinstrument med syftet att följa utvecklingen av instrumenten och säkerställa konsolideringen av informationen. Bulgarien⁵⁵ har infört ett omfattande halvårligt och årligt rapporteringssystem för finansieringsinstrumentet Jessica.

4. SLUTSATS

Kommissionen har redan förbundit sig att genomföra en EU-budget inriktad på resultat, och detta är i linje med den nya inställning till unionens investeringar och utgifter som revisionsrätten har krävt i sin årsrapport för 2014⁵⁶, och varav ett av huvuddragen är att resultat ska bedömas på grundval av principerna för sund ekonomisk förvaltning.⁵⁷

Medlemsstaternas svar på frågeformulären i bilagorna visade att de fortsätter arbeta i riktning mot sund ekonomisk förvaltning genom att aktivt främja användningen av förenklade kostnadsalternativ samt förbättra förvaltningskontrollerna och rapporteringen om finansieringsinstrumenten. Många medlemsstater uppgav också att de arbetar med problemen inom upphandlingsområdet genom att anpassa nationell lagstiftning till EU-lagstiftning. I fall där svagheter upptäckts inom offentlig upphandling har man bland annat startat utbildningsprogram, ökat antalet kontroller på plats och ansträngningarna för att återvinna belopp, vilket framgår av svaren från Tjeckien, Kroatien, Belgien, Finland och Tyskland.⁵⁸

Svaren från medlemsstaterna det här året antyder också att det finns en växande medvetenhet om behovet av att skapa en effektiv resultatkultur och att fokusera på resultat. Nästan alla medlemsstater uppgav att man använder indikatorer – gemensamma och specifika – för de olika fonderna, såväl på nationell som på regional nivå för att mäta resultat. Emellertid kan låga genomförandenivåer inom många program göra det svårt att få fram meningsfulla data inför 2017 års halvtidsöversyn av den fleråriga budgetramen. Tillgången till sådana data kommer sannolikt att förbättras bli tillgängliga i samband med de resultatramar för många program som planeras för 2018 eller 2019. Lettland⁵⁹ sammanfattar situationen såhär:

”Kvantiteten av data i fråga om uppnådda resultat varierar mellan olika insatsområden, beroende på fonden ifråga, uppfyllelsen av i förväg fastställda villkor och utvecklingen av föreskrivande lagstiftning på nationell nivå.”

⁵³ SWD, s. 128, 202, 206,

⁵⁴ SWD, s. 150

⁵⁵ SWD, s. 115

⁵⁶ Yttrande på revisionsrättens vägnar av ordförande Caldeira till budgetkontrollutskottet, Bryssel 10/11/2015

⁵⁷ Revisionsrättens årsrapport för 2014, s. 84

⁵⁸ SWD, s. 55, s. 122–126, s. 64

⁵⁹ SWD, s. 168

I sitt avslutande yttrande sammanfattar Danmark den övergripande strävan efter resultat och en resultatfokuserad EU-budget som medlemsstaterna gett uttryck för⁶⁰:

”Ett tillfredsställande genomförande av EU-budgeten bygger med nödvändighet på att generera resultat, och att garantera att dessa resultat främjar de övergripande politiska målen. Danmark måste därför fortsätta att koncentrera sitt arbete på att skapa ramarna för ett resultatorienterat system, där EU-projektens faktiska och konkreta påverkan står i centrum, med större fokus på resultat av och påverkan från EU-projekt. Vi ser därför mycket positivt på att denna strävan ges en central plats även i årsrapporten.”

⁶⁰ SWD, s. 211–212